

Озбиљно урушавање српске државе, као једне од најстаријих у Европи, као да није посебно забринуло ниједног политичара у земљи, било да припада режиму или опозицији.

У моменту када се Тачи припрема за обрачун са оно мало Срба што је остало на Космету, када се муфтија Зукорлић острастио да што пре отцепи Рашку област од Србије, када на многим аутомобилима у Војводини можемо видети нелегалну ознаку “В” (занимљиво је да ригорозна полиција ово толерише), медији у Србији подижу максималну температуру форсирајући “догађај деценије” – геј параду.

У огромној мери додатну тензију подигао је председник Тадић, који није нашао за сходно да Хашиму Тачију стави до знања да Србија има војску, да муфтији предочи нешто слично, било у виду армије или полиције, али је зато жестоко запретио сопственом народу, јер ако нисте знали, интегритет државе Србије брани се свом расположивом силом на геј паради у Београду!

Овакво понашање вође нације неодољиво подсећа на очеве који нису способни да се снађу у својој средини, да се супротставе шефовима на послу, да обезбеде породици колико толико пристојан живот, да би затим сву акумулирану негативну енергију и остале фрустрације, искалили на сопственој жени и деци. Мислим да је ово поређење адекватно, јер држава представља једну велику породицу.

Коме одговара атмосфера негативног електрицитета, и ко највише прижељкује да се 10. октобар 2010. претвори у дан невиђеног хаоса са најкрвавијим последицама?

Свакако највише страним обавештајним службама, које би тиме још више указале на чињеницу “да смо варварски народ који једва чека да се обрачуна са неистомишљеницима”. Такође, такав развој ситуације омогућио би властима у Београду да организују нову “сабљу” (прва сабља посекла је све сем оних које је требала), којом би завршили обрачун са свим патриотским снагама у земљи, јер како једном у “Отписанима” рече мајор Кригер: “Треба утерати страх у кости колебљивцима, потенцијалном непријатељу!”

Нисам нешто приметио да хомосексуалци немају своја права у Србији. Радио сам у три велика предузећа, тачно се знало ко је геј, али њих нико никад није вређао, а камоли физички нападао или на било који начин злостављао. Напротив, они итекако умеју да буду добри пријатељи, такође смо им и ми остали узвраћали на сличан начин. Од Стамболићевог времена, до дана данашњег, увек су се знала места где се хомосексуалци окупљају. На таква места други људи једноставно не залазе, тако да и то не представља никакав проблем.

Главни проблем у Србији су МИ6, ЦИА и БНД, који су одавно решили да нам потпуно укину државност.

Многа убиства у Србији која су се догодила у последњих десетак година, остала су и даље неразрешена. Ако је налогодавац био Слободан Милошевић, како је могуће да ЦИА, МИ6 и БНД то још нису открили, посебно данас, кад њихових агената у Србији има више него накупаца на пијаци?!

Ако су проблем српско – црногорски нарко кланови, зашто и сад има толико дроге на сваком ћошку, или можда то питање треба поставити агентима ДЕА – е, који су се такође размилели по земљи Србији?!

Или је можда крив “дежурни експерт за пироманију” – Воја Коштуница?

Да ли је можда Коштуници одговарало да онако величанствен митинг за Космет претвори у ноћ хаоса? Наравно да није, његова грешка је што није послао своје поверљиве људе да сами обезбеде америчку амбасаду, јер би тим потезом спречио мрачан сценарио изазивања нереда и пожара!

Из свега наведеног, добро се види где вребају опасности на геј паради, јер страним агентурама и домаћим обожаваоцима истих, заиста неће бити тешко да међу незадовољан народ убаци своје оперативце који ће изазвати инциденте, омогућити полицијску интервенцију, нову “сабљу” и почетак завршног погрома над српским народом.

Било је много ситуација када су реке Београђана требале да се излију на улице – први случај је пад Книна, други сребреничка резолуција, трећи прекрајање сопствене резолуције о Космету. Београд је тада ћутао. А сада, као под диригентском палицом, неко нас навлачи на улицу!

Опозициони политичари поводом овога ћуте, њих занима једино да се дочепају власти и наставе битку за касицу – прасицу, једину светињу српских владајућих странака у последњих 20 година.

Мене највише занима зашто ћути САНУ? Зашто интелектуална елита не покушава да објасни народу какав су му мамац ставили на мишоловку, овог пута увијен у облогу геј параде?! Ако су медији блокирани, постоје ваљда и други начини легалне борбе – леци, плакати, одлазак активиста од стана до стана.

Сматрам такође да би неко из СУБНОР – а или друштва српско – јеврејског пријатељства, могао да приупита надлежне зашто парк “Мањез” (место са ког парада треба да крене) из ваздуха изгледа као стилизовани кукасти крст? Немојте само да неко каже “то је случајност”, “свастика је и стари индијски симбол” итд.

Срби су имали немерљиво јачи антифашистички покрет од било које земље у Европи; у односу на наш, Де Голов покрет отпора био је дечија игра! Преко милион Срба побиле су Павелићеве усташе под тим истим симболом, уз подршку Ватикана. Чији је то хир, ко то покушава да Београд, једини град који се у поробљеној Европи супротставио Хитлеру, прикаже као нацистички? Ко је то толико “романтичан” да нам подмеће геј параду која уједно треба да “евоцира успомене” на Ремове СА трупе?

Шта нам је чинити?

Познајем добро неколико хомосексуалаца, како мушке, тако и женске популације. Ником од њих не пада на памет да иде на геј параду, не зато што се боје, већ зато што сматрају да је то њихова приватна ствар. Такође су мишљења да све ово нема везе са њима, већ да је иностраним структурама стало да дође до нереда и потпуног урушавања државе. Имајући у виду и проценат хомосексуалаца у Београду, схватићете да ће их доста бити и “с друге стране ринга”, тј међу онима који су “предвиђени” да нападну парадере.

Свакако би најбоље решење било игнорисати параду. Празне улице, спуштене ролетне, па нека “свеци” марширају до миле воље! Нека на улици остану само увезени и плаћени гејеви, оперативци задужени да изазову инциденте и њихови организатори и господари. Да не кажем колико ће бити бесни када виде да нисмо загризли мамац, да нећемо уприличити задовољство ТВ гледаоцима широм Империје да се наслађују обрачуном српског народа са сопственом полицијом, или чак армијом, што је животни сан сваког србомрза.

Као што видимо из дневних листова, за сваки случај спремљен је и Чича Дража и “истина о њему” (можемо ли замислити какву истину о Чичи шаље управо она земља која га је навукла на танак лед), не би ли нас поново поделили на партизане и четнике, бацили у “братски загрљај”, јер каква би то тек била забава за “сладокусце” из Лондона, Берлина и Вашингтона, а и шире!

Београд, као прави град домаћин, дужан је једино да устане од трпезаријског стола, покаже својим дугогодишњим гостима из МИ6, ЦИА и БНД пут ка излазним вратима, јер су превазишли сваку меру у својој бахатости и уцењивању. Такође, ко год од послуге није схватио да треба да служи првенствено свом домаћину, не заслужује гостопримство главног града, а камоли владавину над једном поносном, историјски напаћеном и крвљу натопљеном земљом.